

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. vasario 10 d.*

Byloje C-301/06

dėl 2006 m. liepos 6 d. pagal EB 230 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Airija, atstovaujama D. O'Hagan padedamo SC E. Fitzsimons, D. Barniville ir A. Collins, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

palaikoma

Slovakijos Respublikos, atstovaujamos J. Čorba,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: anglų.

prieš

Europos Parlamentą, iš pradžių atstovaujamą H. Duintjer Tebbens, M. Dean ir A. Auersperger Matić, vėliau – pastarųjų dviejų ir K. Bradley, nurodžiusį adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą J.-C. Piris, J. Schutte ir S. Kyriakopoulou,

atsakovus,

palaikomus

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos M. A. Sampol Pucurull ir J. Rodríguez Cárcamo, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

Nyderlandų Karalystės, atstovaujamos C. ten Dam ir C. Wissels,

Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos C. Docksey, R. Troosters ir C. O'Reilly, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno, atstovaujamo H. Hijmans,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas ir K. Lenaerts, teisėjai A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues (pranešėjas), R. Silva de Lapuerta, K. Schiemann, J. Klučka, A. Arabadžiev, C. Toader ir J.-J. Kasel,

generalinis advokatas Y. Bot,
posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. liepos 1 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2008 m. spalio 14 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- ¹ Savo ieškiniu Airija prašo Teisingumo Teismo panaikinti 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/24/EB dėl duomenų, generuojamų arba tvarkomų teikiant viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas arba viešuosius ryšių tinklus, saugojimo ir iš dalies keičiančią Direktyvą 2002/58/EB (OL L 105, p. 54), nurodydama, kad ji priimta remiantis netinkamu teisiniu pagrindu.

Teisinis pagrindas

Direktyva 95/46/EB

- ² 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355) nustatomi asmens duomenų tvarkymo standartai, kuriais siekiama apsaugoti fizinių asmenų teises ir užtikrinti laisvą šių duomenų judėjimą Europos bendrijoje.

3 Direktyvos 95/46 3 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Ši direktyva netaikoma tvarkant asmens duomenis:

- kai yra užsiimama tokia veikla, kuri nepatenka į Bendrijos teisės taikymo sritį, kaip antai veikla, kuri numatyta Europos Sąjungos sutarties V ir VI dalyse, taip pat kai atliekamos tvarkymo operacijos, susijusios su visuomenės saugumu, gynyba, valstybės saugumu (taip pat ir valstybės ekonomine gerove, kai tvarkymo operacija susijusi su valstybės saugumo klausimais) ir su valstybės veiksmais baudžiamosios teisės srityje;

- kai duomenis tvarko fizinis asmuo, užsiimdamas tik asmenine ar namų ūkio veikla.“

Direktyva 2002/58/EB

4 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių; OL L 201; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 514) priimta siekiant papildyti Direktyvą 95/46 specialiomis nuostatomis, skirtomis telekomunikacijų sektoriui.

5 Pagal Direktyvos 2002/58 6 straipsnio 1 dalį:

„Su abonentais ir naudotojais susiję srauto duomenys, kuriuos tvarko ir saugo viešųjų ryšių tinklo ar viešai prieinamų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas, turi būti sunaikinti arba pakeisti taip, kad taptų anoniminiais, kai šie duomenys nebėra reikalingi pranešimui perduoti, jeigu nepažeidžiamos šio straipsnio 2, 3 ir 5 dalių ir 15 straipsnio 1 dalies nuostatos.“

6 Šios direktyvos 15 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės gali patvirtinti teises priemones, ribojančias šios direktyvos 5 ir 6 straipsniuose, 8 straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalyse ir 9 straipsnyje nustatytų teisių ir pareigų taikymą, jeigu toks ribojimas yra būtina, tinkama ir adekvati demokratinės visuomenės priemonė, skirta apsaugoti nacionalinį saugumą (t. y. valstybės saugumą), gynybą, visuomenės saugumą, taip užkardant, tiriant ir nustatant baudžiamąsias veikas ar neteisėtą elektroninių ryšių sistemos naudojimą, kaip nurodyta Direktyvos 95/46/EB 13 straipsnio 1 dalyje. Valstybės narės gali, *inter alia*, patvirtinti teises priemones, leidžiančias ribotą laikotarpį saugoti duomenis, remiantis šioje dalyje nustatytais motyvais. Visos šioje dalyje nurodytos priemonės turi atitikti bendruosius Bendrijos teisės principus, tarp jų ir nurodytus Europos Sąjungos Sutarties 6 straipsnio 1 ir 2 dalyse.“

Direktyva 2006/24

7 Pagal Direktyvos 2006/24 5–11 konstatuojamąsias dalis:

- „(5) Kelios valstybės narės priėmė teisės aktus, kuriuose numatyta paslaugų teikėjams saugoti duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ir baudžiamojo persekiojimo tikslu. Nacionalinės teisės aktų nuostatos labai skiriasi.
- (6) Nacionalinių nuostatų, susijusių su duomenų saugojimu nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ir baudžiamojo persekiojimo tikslu, skirtumai sudaro kliūtis elektroninių ryšių vidaus rinkai, kadangi paslaugų teikėjams yra keliami skirtingi reikalavimai dėl srauto ir vietos nustatymo duomenų, kurie turi būti saugomi, rūšių, taip pat saugojimo sąlygų ir terminų.
- (7) 2002 m. gruodžio 19 d. Teisingumo ir vidaus reikalų tarybos išvadose pabrėžiama, kad smarkiai didėjant elektroninių ryšių galimybėms duomenys, susiję su elektroninių ryšių naudojimu, turi didelę reikšmę ir todėl tai yra svarbi nusikalstamų veikų, ypač organizuoto nusikalstamumo, prevencijos, tyrimo, atskleidimo ir baudžiamojo persekiojimo priemonė.
- (8) 2004 m. kovo 25 d. Europos Vadovų Tarybos priimtoje Deklaracijoje dėl kovos su terorizmu Tarybai nurodoma išnagrinėti priemones, siekiant nustatyti taisykles dėl ryšių srautų duomenų saugojimo, kurį atliktų paslaugų teikėjai.

- (9) Pagal Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 8 straipsnį kiekvienas turi teisę į tai, kad būtų gerbiamas jo privatus gyvenimas ir susirašinėjimo slaptumas. Valstybės institucija gali kištis į naudojimąsi ta teise tik laikydamosi įstatymų ir jeigu tai būtina demokratinėje visuomenėje, *inter alia*, valstybės saugumo ar visuomenės apsaugos interesams, siekiant užkirsti kelią viešosios tvarkos pažeidimams ar nusikaltimams arba siekiant apsaugoti kitų asmenų teises ir laisves. Kadangi duomenų saugojimas pasitvirtino kaip būtina ir veiksminga teisėsaugos institucijų tyrimo priemonė keliose valstybėse narėse, visų pirma tiriant sunkius nusikaltimus, pavyzdžiui, organizuotą nusikalstamumą ir terorizmą, būtina užtikrinti, kad teisėsaugos institucijos galėtų naudotis saugomais duomenimis tam tikrą laikotarpį, laikantis šioje direktyvoje nustatytų sąlygų. Todėl dokumento dėl duomenų saugojimo, atitinkančio EŽTK 8 straipsnio reikalavimus, priėmimas yra būtina priemonė.
- (10) 2005 m. liepos 13 d. Taryba savo deklaracijoje, smerkiančioje teroristinius išpuolius Londone, dar kartą patvirtino poreikį kuo greičiau priimti bendras priemones dėl telekomunikacijų duomenų saugojimo.
- (11) Atsižvelgiant į srauto ir vietos nustatymo duomenų svarbą nusikalstamų veikų tyrimui, atskleidimui ir baudžiamajam persekiojimui, įrodytą atlikus nagrinėjimą ir remiantis kelių valstybių narių praktine patirtimi, reikia Europos lygmeniu užtikrinti, kad duomenys, kuriuos teikdami ryšių paslaugas generuoja

arba tvarko viešai prieinamų elektroninių ryšių paslaugų arba viešųjų ryšių tinklų tiekėjai, būtų saugomi tam tikrą laikotarpį, laikantis šioje direktyvoje numatytų sąlygų.“

- 8 Šios direktyvos 21 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„Kadangi šios direktyvos tikslų, būtent suderinti teikėjų įsipareigojimus saugoti tam tikrus duomenis ir užtikrinti, kad tie duomenys būtų prieinami sunkių nusikaltimų, kaip jie apibrėžiami kiekvienos valstybės narės nacionalinėje teisėje, tyrimams, atskleidimui ir baudžiamajam persekiojimui, valstybės narės negali deramai pasiekti, ir kadangi dėl šios direktyvos masto bei poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi (EB) sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.“

- 9 Šios direktyvos 25 konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„Šia direktyva nepažeidžiama valstybių narių teisė priimti teisėkūros priemones dėl jų pačių paskirtų nacionalinių institucijų prieigos prie duomenų ir galimybės jais naudotis. Su nacionalinių institucijų prieiga prie duomenų, saugomų pagal šios direktyvos nuostatas, vykdamas Direktyvos 95/46/EB 3 straipsnio 2 dalies pirmojoje įtraukoje numatytą veiklą susiję klausimai nepatenka į Bendrijos teisės reglamentavimo sritį. Vis dėl to šie klausimai gali būti nacionalinės teisės arba veiksmų pagal Europos Sąjungos sutarties VI antraštinę dalį dalykas. Tokiais teisės aktais ar veiksmais turi būti

gerbiamos pagrindinės teisės, nes jos kyla iš valstybėms narėms bendrų konstitucinių tradicijų ir garantuotos EŽTK. <...>“

10 Direktyvos 2006/24 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šia direktyva siekiama suderinti valstybių narių nuostatas, susijusias su viešai prieinamų elektroninių ryšių paslaugų ir viešųjų ryšių tinklų teikėjų pareigomis saugant tam tikrus duomenis, kurie yra jų generuojami arba tvarkomi, ir tuo siekiant užtikrinti, kad duomenys būtų prieinami sunkių nusikaltimų, kaip jie apibrėžti kiekvienos valstybės narės nacionalinėje teisėje, tyrimo, atskleidimo ir baudžiamojo persekiojimo tikslu.“

11 Šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Nukrypdomos nuo Direktyvos 2002/58/EB 5, 6 ir 9 straipsnių, valstybės narės priima priemones siekdamos užtikrinti, kad šios direktyvos 5 straipsnyje nurodyti duomenys būtų išsaugomi pagal šios direktyvos nuostatas, jeigu tuos duomenis generuoja arba tvarko jų jurisdikcijai priklausantys viešai prieinamų elektroninių ryšių paslaugų ar viešųjų ryšių tinklų teikėjai teikdami atitinkamas ryšių paslaugas.“

12 Tos pačios direktyvos 4 straipsnyje sukonkretinama:

„Valstybės narės patvirtina priemones siekdamos užtikrinti, kad pagal šią direktyvą saugomi duomenys kompetentingoms nacionalinėms institucijoms būtų teikiami tik konkrečiais atvejais ir laikantis nacionalinės teisės. Atsižvelgiant į Europos Sąjungos teisės ar viešosios tarptautinės teisės ir visų pirma EŽTK, kaip ją aiškina Europos žmogaus teisių teismas, atitinkamas nuostatas, kiekviena valstybė narė, laikydamasi būtinumo ir proporcingumo reikalavimų, savo nacionalinėje teisėje nustato tvarką ir sąlygas, kurių turi būti laikomasi siekiant gauti prieigą prie saugomų duomenų.“

13 Direktyvos 2006/24 5 straipsnyje skelbiama:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad šios duomenų kategorijos būtų saugomos pagal šią direktyvą:

a) duomenys, būtini ryšio šaltiniui išaiškinti ir nustatyti:

<...>

b) duomenys, būtini ryšio paskirties taškui nustatyti:

<...>

c) duomenys, būtini ryšio datai, laikui ir trukmei nustatyti:

<...>

d) duomenys, būtini ryšio tipui nustatyti:

<...>

e) duomenys, būtini naudotojų ryšio įrangai ar tam, kas turėtų būti ryšio įranga, nustatyti:

<...>

f) duomenys, būtini judriojo ryšio įrangos vietai nustatyti:

<...>

2. Pagal šią direktyvą duomenys, atskleidžiantys pranešimo turinį, negali būti išsaugomi.“

14 Direktyvos 6 straipsnyje nurodyta:

„Valstybės narės užtikrina, kad 5 straipsnyje nurodytos duomenų kategorijos būtų saugomos ne trumpiau kaip šešis mėnesius ir ne ilgiau kaip dvejus metus nuo ryšio datos.“

15 Tos pačios direktyvos 7 straipsnyje numatyta:

„Nepažeisdama nuostatų, priimtų pagal Direktyvą 95/46/EB ir Direktyvą 2002/58/EB, kiekviena valstybė narė užtikrina, kad viešai prieinamų elektroninių ryšių paslaugų arba viešojo ryšių tinklo teikėjai pagal šią direktyvą saugomų duomenų atveju laikytųsi bent šių duomenų saugumo principų:

<...>“

16 Pagal Direktyvos 2006/24 8 straipsnį:

„Valstybės narės užtikrina, kad 5 straipsnyje nurodyti duomenys būtų saugomi pagal šią direktyvą taip, kad kompetentingų institucijų reikalavimu saugomi duomenys ir visa kita reikalinga informacija, susijusi su tais duomenimis, būtų nedelsiant perduota.“

17 Tos pačios direktyvos 11 straipsnyje nurodyta:

„Direktyvos 2002/58/EB 15 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„1 a. 1 dalis netaikoma duomenims, kuriuos pagal <...> direktyvą (2006/24) <...> konkrečiai reikalaujama išsaugoti tos direktyvos 1 straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais.““

Ginčo aplinkybės

- 18 2004 m. balandžio 28 d. Airija, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, Prancūzijos Respublika ir Švedijos Karalystė iniciavo Europos Sąjungos Tarybos pamatinį sprendimą ES 31 straipsnio 1 dalies c punkto ir 34 straipsnio 2 dalies b punkto pagrindu. Šio projekto tikslas – teikiant viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas tvarkomų ir kaupiamų arba perduotų viešaisiais ryšių tinklais duomenų saugojimas siekiant užkardyti, tirti ir nustatyti baudžiamąsias veikas, įskaitant terorizmą, bei patraukti baudžiamojon atsakomybėn (Tarybos dokumentas 8958/04).
- 19 Europos Bendrijų Komisija pritarė šiame projekte nurodytam pamatinio sprendimo pagrindui. Ji priminė, kad pagal ES 47 straipsnį ES sutartimi grindžiamas aktas neturi jokios įtakos *acquis communautaire*, šiuo atveju Direktyvoms 95/46 ir 2002/58. Manydama, kad saugotinių duomenų kategorijų ir saugojimo trukmės nustatymas priklauso Bendrijos teisės aktų leidėjo kompetencijai, Komisija pasiūlė šiais klausimais siūlyti priimti direktyvą.
- 20 2005 m. rugsėjo 21 d. Komisija pateikė pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl duomenų, tvarkomų teikiant viešąsias elektroninių ryšių paslaugas, saugojimo ir iš dalies pakeičiančios Direktyvą 2002/58 (KOM/2005/0438 galutinis), grindžiamą EB 95 straipsniu.

- 21 Per 2005 m. gruodžio 1–2 d. posėdį Taryba nusprendė priimti EB sutartimi grindžiamą direktyvą ir nepriimti pamatinio sprendimo.
- 22 2005 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamentas pateikė savo nuomonę pagal bendro sprendimo priėmimo procedūrą, numatytą EB 251 straipsnyje.
- 23 Per 2006 m. vasario 21 d. posėdį Taryba priėmė Direktyvą 2006/24 kvalifikuota balsų dauguma. Airija ir Slovakijos Respublika balsavo prieš šio teksto priėmimą.

Šalių reikalavimai

- 24 Airija Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti Direktyvą 2006/24, nes ji buvo priimta remiantis netinkamu teisiniu pagrindu ir

— priteisti iš Tarybos ir Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

25 Parlamentas Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį kaip nepagrįstą ir

- priteisti iš Airijos visas su šiuo procesu susijusias bylinėjimosi išlaidas,

- subsidiariai, jei Teisingumo Teismas panaikintų Direktyvą 2006/24, nustatyti, kad direktyva lieka galioti iki įsigalios naujas aktas.

26 Taryba Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti Airijos ieškinį ir

- priteisti iš šios valstybės narės bylinėjimosi išlaidas.

- 27 2007 m. vasario 1 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimis Slovakijos Respublikai leista įstoti į bylą Airijos reikalavimams palaikyti, o Ispanijos Karalystei, Nyderlandų Karalystei, Komisijai ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui – Parlamento ir Tarybos reikalavimams palaikyti.

Dėl ieškinio

Šalių argumentai

- 28 Airija tvirtina, kad EB 95 straipsnio kaip Direktyvos 2006/24 teisinio pagrindo pasirinkimas yra esminė klaida. Nei šis straipsnis, nei kuri nors kita EB sutarties nuostata negali būti tinkamas šios direktyvos teisinis pagrindas. Ši valstybė narė iš esmės teigia, kad vienintelis arba bent jau pagrindinis ar vyraujantis šios direktyvos tikslas yra palengvinti tirti ir nustatyti nusikalstamas veikas, įskaitant terorizmą, bei patraukti baudžiamojon atsakomybėn. Todėl vienintelis teisinis pagrindas, kuriuo teisėtai gali būti grindžiamos Direktyva 2006/24 numatytos priemonės, yra ES sutarties VI antraštinės dalies 30 straipsnis, 31 straipsnio 1 dalies c punktas ir 34 straipsnio 2 dalies b punktas.
- 29 Airijos teigimu, iš Direktyvos 2006/24 7–11 ir 21 konstatuojamųjų dalių bei pagrindinių jos nuostatų, visų pirma 1 straipsnio 1 dalies, matyti, kad EB 95 straipsnis yra netinkamas ir nepateisinamas šios direktyvos teisinis pagrindas. Ši direktyva yra aiškiai skirta kovai su nusikalstamomis veikomis.

- 30 Ši valstybė narė mano esant nusistovėjus, kad EB 95 straipsniu grindžiamų priemonių „svarbiausias aspektas“ turi būti nacionalinės teisės aktų suderinimas vidaus rinkos veikimui pagerinti (žr., be kita ko, 2006 m. gegužės 30 d. Sprendimą *Parlamentas prieš Tarybą*, C-317/04 ir C-318/04, Rink. p. I-4721). Direktyvos 2006/24 nuostatos skirtos kovai su nusikalstamomis veikomis, o ne galimiems vidaus rinkos veikimo trūkumams ištaisyti.
- 31 Jei, priešingai Airijos pagrindiniam reikalavimui, Teisingumo Teismas nuspręstų, kad Direktyva 2006/24 siekiama, be kita ko, užkirsti kelią vidaus rinkos iškreipymams arba kliūtims, ši valstybė narė subsidiariai tvirtina, jog šis tikslas laikytinas visiškai šalutiniu pagrindinio arba vyraujančio tikslo, t. y. užkardyti nusikalstamumą, atžvilgiu.
- 32 Papildomai Airija nurodo, kad Direktyva 2002/58 galėtų būti iš dalies pakeista kita direktyva, tačiau Bendrijos teisės aktų leidėjas neturi teisės EB 95 straipsnio pagrindu priimti iš dalies keičiančios direktyvos įtraukdamas į Direktyvą 2002/58 nuostatas, nepatenkančias į I ramstyje Bendrijai suteiktos kompetencijos sritį. Nusikalstamoms veikoms tirti ir nustatyti bei patraukti baudžiamojon atsakomybėn reikalingų duomenų prieinamumui užtikrinti skirtos pareigos priklauso sričiai, kuri gali būti reglamentuojama tik ES sutarties VI antraštine dalimi grindžiama priemone. Tokios teisėkūros priemonės priėmimas neturėtų įtakos šios direktyvos nuostatomis ES 47 straipsnio prasme. Tinkamai suprantant šiame straipsnyje pavartotus žodžius „turėti įtakos“, ši straipsnį reikėtų aiškinti kaip nedraudžiantį, kad Bendrijos aktų ir Sąjungos aktų šalutinės ir nedidelės svarbos reguliavimo sritys sutaptų.
- 33 Slovakijos Respublika palaiko Airijos poziciją. Ji mano, kad EB 95 straipsnis negali būti Direktyvos 2006/24 teisinis pagrindas, nes jos pagrindinis tikslas nėra pašalinti vidaus rinkos kliūtis ir iškreipimus. Šia direktyva siekiama suderinti duomenų saugojimą kitais

nei komerciniai tikslais taip palengvinant valstybių narių veiksmus baudžiamosios teisės srityje, todėl ji negali būti priimta remiantis Bendrijos kompetencija.

- 34 Šios valstybės narės teigimu, Direktyva 2006/24 reikalaujamas asmens duomenų saugojimas yra reikšmingas EŽTK 8 straipsnyje numatytos privačių asmenų teisės į privataus gyvenimo gerbimą apribojimas. Abejotina, ar tokį didelį apribojimą galima pateisinti ekonominiais motyvais, šiuo atveju – geresniu vidaus rinkos veikimu. Akto, kurio pagrindinis ir neslepiamas tikslas yra kova su nusikalstamumu ir terorizmu, priėmimas Bendrijos kompetencijai nepriklausančioje srityje būtų tinkamesnis sprendimas, adekvačiau pateisinantis teisės į privataus gyvenimo gerbimą apribojimą.
- 35 Parlamentas nurodo, kad Airija atsižvelgia ne į visas Direktyvos 2006/24 nuostatas. Jo nuomone, šios direktyvos 5 ir 6 konstatuojamosiose dalyse konkrečiai nurodyta, kad pagrindinis arba vyraujantis šios direktyvos tikslas yra pašalinti kliūtis elektroninių ryšių vidaus rinkai, o 25 konstatuojamojoje dalyje patvirtinama, jog prieiga prie išsaugotų duomenų ir galimybė jais naudotis nepriklauso Bendrijos kompetencijos sričiai.
- 36 Parlamentas tvirtina, kad po 2001 m. rugsėjo 11 d. teroristinių išpuolių Niujorke (Jungtinės Amerikos Valstijos), 2004 m. kovo 11 d. – Madride (Ispanija) ir 2005 m. liepos 7 d. – Londone (Jungtinė Karalystė) kai kurios valstybės narės nustatė skirtingas duomenų saugojimo taisykles. Minėta institucija teigia, jog šie skirtumai galėjo sudaryti kliūtis elektroninių ryšių paslaugoms teikti. Parlamentas mano, kad viešai prieinamų elektroninių ryšių arba viešųjų ryšių tinklų paslaugų teikėjams (toliau – paslaugų teikėjai) nemažai kainuoja saugoti duomenis, o skirtingos šios srities normos gali iškreipti konkurenciją vidaus rinkoje. Papildomai jis nurodo, kad Direktyvos 2006/24 pagrindinis tikslas yra suderinti pareigas, kurias paslaugų teikėjams nustato valstybės

narės duomenų saugojimo srityje. Todėl darytina išvada, kad 95 straipsnis yra tinkamas šios direktyvos teisinis pagrindas.

³⁷ Parlamentas taip pat teigia, kad kovai su nusikalstamumu teikiama svarba nėra kliūtis grįsti šią direktyvą EB 95 straipsniu. Nors kova su nusikalstamumu aiškiai turėjo įtakos pasirinkimams šioje direktyvoje, dėl to EB 95 straipsnis netampa netinkamas kaip teisinis pagrindas.

³⁸ Be to, Direktyvos 2006/24 4 straipsnyje, kaip ir 25 konstatuojamojoje dalyje, nurodyta, kad valstybės narės turi patvirtinti priegios prie saugomų duomenų sąlygas, laikydamosi Europos Sąjungos teisės bei viešosios tarptautinės teisės, visų pirma EŽTK, nuostatų. Šis požiūris skiriasi nuo pasirinktojo priemonėmis, nagrinėtomis minėtame sprendime *Parlamentas prieš Tarybą ir Komisiją*, kuriomis aviakompanijos buvo įpareigosotos suteikti prieigą prie keleivių duomenų trečiosios valstybės teisėsaugos institucijai. Taigi pagal nagrinėjamą direktyvą laikomasi kompetencijos paskirstymo tarp pirmojo ir trečiojo ramsčio.

³⁹ Parlamento teigimu, nors duomenų apie privačius asmenis saugojimas iš principo yra apribojimas EŽTK 8 straipsnio prasme, jis gali būti pateisinamas šiame straipsnyje nurodyta visuomenės sauga ir kelio nusikaltimams užkirtimu. Reikėtų skirti tokio apribojimo pateisinimo klausimą nuo tinkamo teisinio pagrindo pagal Europos Sąjungos teisės sistemą nustatymo klausimo, nes jie tarpusavyje visiškai nesusiję.

- 40 Taryba tvirtina, kad priėmus Direktyvą 2002/58 teisėsaugos institucijos vis daugiau nerimauja dėl nusikaltimams vykdyti naudojamų elektroninių ryšių srities naujovių. Jos nuomone, tai paskatino valstybes nares priimti priemones, užkertančias kelią su šiais ryšiais vykstančių komunikacijų duomenų sunaikinimui ir užtikrinančias jų prieinamumą teisėsaugos institucijoms. Ši institucija mano, kad šių priemonių įvairovė pradėjo kliudyti geram vidaus rinkos veikimui. Visa tai aiškiai nurodyta Direktyvos 2006/24 5 ir 6 konstatuojamosiose dalyse.
- 41 Tokia situacija įpareigoja Bendrijos teisės aktų leidėją užtikrinti, kad paslaugų teikėjų veiklos sąlygoms būtų taikomos vienodos taisyklės.
- 42 Vadovaudamasis šiais motyvais Bendrijos teisės aktų leidėjas nusprendė nebetaikyti Direktyvos 2002/58 5, 6 ir 9 straipsniuose įtvirtinto reikalavimo sunaikinti duomenis ir numatyti, kad Direktyvos 2006/24 5 straipsnyje nurodyti duomenys privalo būti saugomi nustatytą laikotarpį. Šis pakeitimas įpareigotų valstybes nares užtikrinti šių duomenų saugojimą mažiausiai šešis mėnesius ir daugiausia dvejus metus nuo komunikacijos datos. Šio pakeitimo tikslas – nustatyti paslaugų teikėjams privalomas laikytis tikslas ir suderintas Direktyvos 2006/24 5 straipsnyje nurodytų asmens duomenų sunaikinimo sąlygas įtvirtinant Bendrijoje vieningai vidaus rinkai užtikrinti skirtas bendras taisykles.
- 43 Taryba daro išvadą, kad nors poreikis kovoti su nusikalstamumu, įskaitant terorizmą, buvo lemiamas Direktyvos 2002/58 5, 6 ir 9 straipsniuose įtvirtintų teisių ir pareigų apimties pakeitimo veiksnys, ši aplinkybė neužkerta kelio priimti Direktyvą 2006/24 EB 95 straipsnio pagrindu.

- 44 Nei ES 30, 31 ir 34 straipsniai, nei joks kitas ES sutarties straipsnis negalėtų būti pagrindas aktui, kuriuo iš esmės siekiama pakeisti paslaugų teikėjų veiklos sąlygas arba nebetaikyti jiems Direktyva 2002/58 įtvirtintos tvarkos.
- 45 Duomenų, kuriuos paslaugų teikėjai turi saugoti, kategorijų ir jų saugojimo trukmės reglamentavimas, kuriuo būtų pakeičiamos Direktyva 2002/58 šiems teikėjams nustatytos pareigos, negalėtų būti nustatytas ES sutarties VI antraštine dalimi grindžiamu aktu. Priimtas, toks aktas turėtų įtakos šios direktyvos nuostatomis, o tai pažeistų ES 47 straipsnį.
- 46 Tarybos teigimu, EŽTK 8 straipsniu saugomos teisės nėra absoliučios ir gali būti apribotos šio straipsnio 2 dalyje numatytais sąlygomis. Toks duomenų saugojimas, koks numatytas Direktyvoje 2006/24, atitinka vieną iš EŽTK 8 straipsnio 2 dalyje pripažįstamų bendrojo intereso tikslų ir yra adekvati priemonė šiam interesui apsaugoti.
- 47 Ispanijos Karalystė ir Nyderlandų Karalystė tvirtina, kad, kaip matyti iš Direktyvos 2006/24 1, 2, 5 ir 6 konstatuojamųjų dalių, šios direktyvos pagrindinis tikslas – pašalinti kliūtis, kurios vidaus rinkai kyla dėl teisinių ir techninių skirtumų tarp valstybių narių nacionalinių nuostatų. Pasak jų, siekiant išvengti šio tipo kliūčių, direktyva reglamentuojamas duomenų saugojimas, pirma, suderinant pareigą saugoti duomenis ir, antra, sukonkretinant elementus, kuriems taikoma ši pareiga, kaip antai saugotinių duomenų kategorijos ir jų saugojimo trukmė.

- 48 Aplinkybė, jog pagal Direktyvos 2006/24 1 straipsnį ja „siekia(ma) užtikrinti, kad duomenys būtų prieinami sunkių nusikaltimų, kaip jie apibrėžti kiekvienos valstybės narės nacionalinėje teisėje, tyrimo, atskleidimo ir baudžiamojo persekiojimo tikslu“, yra atskiras klausimas. Šia direktyva nereglamentuojamas valstybių narių valdžios ar policijos institucijų atliekamas duomenų tvarkymas. Atvirkščiai, suderinami tik tie duomenų saugojimo aspektai, kurie turi tiesioginės įtakos paslaugų teikėjų komercinei veiklai.
- 49 Kadangi ši direktyva iš dalies pakeičia Direktyvą 2002/58 ir yra susijusi su Direktyva 95/46, ja numatomi pakeitimai galėtų būti tinkamai atlikti tik Bendrijos aktu, o ne ES sutartimi grindžiamu aktu.
- 50 Komisija primena, kad dar prieš priimant Direktyvą 2006/24 keletas valstybių narių, taikydamos Direktyvos 2002/58 15 straipsnio 1 dalį, priėmė duomenų saugojimui skirtas nacionalines priemones. Ji pabrėžia, jog tarp šių priemonių buvo reikšmingų skirtumų. Pavyzdžiui, saugojimo trukmė įvairavo nuo trijų mėnesių Nyderlanduose iki ketverių metų Airijoje. Pasak Komisijos, duomenų saugojimo pareigos paslaugų teikėjams turi reikšmingų ekonominių padarinių. Šių pareigų skirtumai gali iškraipyti vidaus rinką. Šiame kontekste buvo teisėta Direktyvą 2002/64 priimti EB 95 straipsnio pagrindu.
- 51 Be to, šia direktyva suderintai ribojamos Direktyvoje 2002/58 numatytos pareigos Bendrijoje. Kadangi pastaroji direktyva priimta EB 95 straipsnio pagrindu, Direktyvos 2006/24 teisinis pagrindas negali būti skirtingas.

- 52 Direktyvos 2006/24 1 straipsnio 1 dalyje paminėtas sunkių nusikaltimų tyrimas, atskleidimas ir baudžiamasis persekiojimas patenka į Bendrijos teisės sritį, nes taip nurodomas teisėtas asmens teisių duomenų apsaugos srityje apribojimų, nustatytų šia direktyva, tikslas. Toks nurodymas būtinas tiek laikantis Direktyvų 95/46 ir 2002/58 reikalavimų, tiek EŽTK 8 straipsnio.
- 53 Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas nurodo, kad Direktyva 2006/24 patenka į EB 95 straipsnio taikymo sritį, nes, pirma, ji turi tiesioginės įtakos paslaugų teikėjų ekonominei veiklai ir dėl to gali prisidėti prie vidaus rinkos kūrimo bei veikimo ir, antra, Bendrijos teisės aktų leidėjui nesiėmus veiksmų, galėjo būti iškraipyta konkurencija vidaus rinkoje. Kovos su nusikalstama veika tikslas nėra nei vienintelis, nei vyraujantis šios direktyvos tikslas. Atvirkščiai, ja visų pirma siekiama padėti sukurti vidaus rinką ir jai veikti bei pašalinti konkurencijos iškreipimus. Ši direktyva suderintų nacionalines nuostatas dėl privačių bendrovių tam tikrų duomenų saugojimo joms vykdant įprastinę ekonominę veiklą.
- 54 Be to, Direktyva 2006/24 iš dalies pakeičia Direktyvą 2002/58, kuri buvo priimta EB 95 straipsnio pagrindu, todėl turėjo būti priimta remiantis tuo pačiu teisiniu pagrindu. Pagal ES 47 straipsnį tik Bendrijos teisės aktų leidėjas turi teisę pakeisti pareigas, atsiradusias iš EB sutartimi grindžiamos direktyvos.
- 55 Pasak Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno, jei EB sutartis negalėtų būti teisiniu Direktyvos 2006/24 pagrindu, Bendrijos teisės nuostatos dėl duomenų apsaugos nesaugotų piliečių tuo atveju, kai asmens duomenų apie juos tvarkymas padėtų kovoti su nusikalstamumu. Tokiu atveju Bendrijos teisės bendroji duomenų apsaugos sistema būtų taikoma komerciniais tikslais atliekamam duomenų tvarkymui, bet ne tų pačių duomenų tvarkymui teisėsaugos tikslais. Paslaugų teikėjams kiltų

sunkumų atskiriant atitinkamus tikslus, o duomenų subjektui – sumažėtų užtikrinamos apsaugos lygis. Tokios situacijos reikėtų vengti. Šis darnumo poreikis pateisina Direktyvos 2006/24 priėmimą EB sutarties pagrindu.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 56 Pirmiausia reikia nurodyti, kad klausimas dėl Europos Sąjungos kompetencijos skiriasi atsižvelgiant į tai, ar Europos Sąjungai plačiąja prasme atitinkama kompetencija jau pripažinta, ar dar ne. Pirmuoju atveju nagrinėtinas kompetencijos padalijimo Sąjungos viduje klausimas, konkrečiau tariant, ar veiksmų reikėtų imtis priimant EB sutartimi grindžiamą direktyvą, ar ES sutartimi grindžiamą pamatinį sprendimą. Antruoju atveju nagrinėtinas kompetencijos padalijimo tarp Sąjungos ir valstybių narių klausimas, konkrečiau tariant, ar Sąjunga nesikėsina į jų kompetenciją. Nagrinėjama byla susijusi su pirmuoju atveju.
- 57 Taip pat reikia nurodyti, kad Airija pareiškė ieškinį tik dėl teisinio pagrindo pasirinkimo, o ne dėl galimo pagrindinių teisių pažeidimo Direktyva 2006/24 apribojant naudojimąsi teise į privataus gyvenimo gerbimą.
- 58 Airija, palaikoma Slovakijos Respublikos, nurodo, kad Direktyva 2006/24 negali būti grindžiama EB 95 straipsniu, nes jos „pagrindinis aspektas“ yra ne vidaus rinkos

veikimas. Šios direktyvos vienintelis arba bent jau pagrindinis tikslas yra nusikalstamų veikų tyrimas, atskleidimas ir baudžiamasis persekiojimas.

59 Tokiai pozicijai negalima pritarti.

60 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Bendrijos akto teisinis pagrindas turi būti parinktas remiantis objektyviais kriterijais, kuriems būtų galima taikyti teisminę kontrolę ir kuriems, be kita ko, priskirtinas teisės akto tikslas ir turinys (žr. 2007 m. spalio 23 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, C-440/05, Rink. p. I-9097, 61 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

61 Direktyva 2006/24 priimta EB sutarties, o tiksliau – jos 95 straipsnio, pagrindu.

62 EB 95 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad Taryba nustato priemones valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatoms, skirtoms vidaus rinkos sukūrimui ir veikimui, suderinti.

63 Bendrijos teisės aktų leidėjas gali remtis EB 95 straipsniu būtent tais atvejais, kai egzistuoja tokių nacionalinės teisės aktų skirtumų, kurie gali pažeisti pagrindines laisves

arba iškraipyti konkurenciją, taip tiesiogiai darydami įtaką vidaus rinkos veikimui (šiuo atžvilgiu žr. 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Vokietija prieš Parlamentą ir Tarybą*, C-380/03, Rink. p. I-11573, 37 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 64 Be to, nors EB 95 straipsnį galima nurodyti kaip teisinį pagrindą siekiant užkirsti kelią būsimoms prekybos kliūtims dėl nevienodos nacionalinės teisės aktų raidos, šių kliūčių atsiradimas turi būti tikėtinas, o atitinkama priemonė – skirta joms išvengti (minėto sprendimo *Vokietija prieš Parlamentą ir Tarybą* 38 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).
- 65 Svarbu patikrinti, ar Direktyvos 2006/24 priėmimo situacija atitinka pirmesniuose dviejuose punktuose nurodytas sąlygas.
- 66 Kaip matyti iš šios direktyvos 5 ir 6 konstatuojamųjų dalių, Bendrijos teisės aktų leidėjas rėmėsi prielaida, kad tarp nacionalinės teisės aktų, susijusių su paslaugų teikėjų įpareigojimu saugoti duomenis, egzistuoja teisinių ir techninių skirtumų.
- 67 Šiuo atžvilgiu Teisingumo Teismui pateikta medžiaga patvirtina, kad po šio sprendimo 36 punkte minėtų teroristinių išpuolių kelios valstybės narės, laikydamos elektroninių ryšių duomenis veiksminga priemone nusikalstamoms veikoms, įskaitant terorizmą, nustatyti bei užkardyti, priėmė priemones pagal Direktyvos 2002/58 15 straipsnio 1 dalį įpareigodamos paslaugų teikėjus saugoti tokius duomenis.

- 68 Iš bylos medžiagos taip pat matyti, kad su duomenų saugojimu susijusios pareigos turi svarbių ekonominių padarinių paslaugų teikėjams, nes gali pareikalauti didelių investicijų ir eksploatacinių išlaidų.
- 69 Teisingumo Teismui pateikti įrodymai, be kita ko, patvirtina, jog iki 2005 m. pagal Direktyvos 2002/58 15 straipsnio 1 dalį priimtos nacionalinės priemonės labai skyrėsi, ypač saugotinų duomenų kategorijų ir jų saugojimo trukmės atžvilgiu.
- 70 Galiausiai buvo galima numatyti, kad duomenų saugojimo dar nereglamentuojančios valstybės narės šioje srityje priims taisykles, kurios tik dar labiau padidins egzistuojančius skirtumus tarp įvairių nacionalinių priemonių.
- 71 Šie įrodymai parodo, kad skirtumai tarp įvairių nacionalinės teisės aktų, priimtų su elektroniniais ryšiais susijusių duomenų saugojimo srityje, galėjo turėti tiesioginės įtakos vidaus rinkos veikimui ir kad buvo galima numatyti, jog ši įtaka tik stiprės.
- 72 Tokia situacija pateisina tai, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas, siekdamas apsaugoti gerą vidaus rinkos veikimą, priima suderintas taisykles.

- 73 Taip pat reikia pažymėti, kad suderinant su elektroniniais ryšiais susijusių duomenų saugojimo aspektus, Direktyva 2006/24 iš dalies pakeistos Direktyvos 2002/58 nuostatos.
- 74 Pastaroji direktyva pagrįsta EB 95 straipsniu.
- 75 Pagal ES 47 straipsnį ES sutarties nuostatos neturi jokio poveikio EB sutarties nuostatoms. Šis reikalavimas numatytas ES 29 straipsnio, kuriuo pradedama šios sutarties VI antraštinė dalis „Policijos ir teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose nuostatos“, pirmojoje pastraipoje (minėto sprendimo *Komisija prieš Tarybą* 52 punktas).
- 76 Numatant, kad ES sutarties nuostatos neturi jokios įtakos Europos Bendrijų steigimo sutartims ar vėlesnėms jas keičiančioms ar papildančioms sutartims ir aktams, ES 47 straipsniu, kaip nurodyta ES 2 straipsnio penktoje įtraukoje ir ES 3 straipsnio pirmojoje pastraipoje, siekiama puoselėti ir plėtoti *acquis communautaire* (2008 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, C-91/05, Rink. p. I-3651, 59 punktas).
- 77 Teisingumo Teismas privalo prižiūrėti, kad aktais, kurie, vienos iš bylos šalių tvirtinimu, patenka į ES V antraštinės dalies taikymo sritį ir gali turėti teisinių padarinių, nesikėsinama į EB sutarties nuostatomis Bendrijai suteiktą kompetenciją (minėto 2008 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą* 33 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

- 78 Direktyva 2006/24 atliktas Direktyvos 2002/58 pakeitimas negalėjo būti grindžiamas ES sutarties nuostata nepažeidžiant jos 47 straipsnio tiek, kiek šis pakeitimas patenka į Bendrijos kompetencijos sritį.
- 79 Siekiant nustatyti, ar priimdamas Direktyvą 2006/24 teisės aktų leidėjas pasirinko tinkamą teisinį pagrindą, dar reikia išnagrinėti, kaip tai išplaukia iš šio sprendimo 60 punkto, materialinį jos nuostatų turinį.
- 80 Šiuo atžvilgiu svarbu konstatuoti, kad šios direktyvos nuostatos taikomos tik paslaugų teikėjų veiklai ir nereglamentuoja valstybių narių policijos ar teisminių institucijų prieigos prie šių duomenų ar jų naudojimo.
- 81 Konkrečiau tariant, Direktyvos 2006/24 nuostatomis suderinami šie nacionalinės teisės aktų aspektai: pareiga saugoti duomenis (3 straipsnis), duomenų, kurie turi būti saugomi, kategorijos (5 straipsnis), duomenų saugojimo laikotarpis (6 straipsnis), duomenų apsauga ir duomenų saugumas (7 straipsnis) ir saugomų duomenų laikymo sąlygos (8 straipsnis).
- 82 Kita vertus, Direktyva 2006/24 numatytos priemonės savaime dar nereiškia, kad valstybių narių valdžios institucijos imsis veiksmų teisės saugos srityje. Visų pirma iš šios direktyvos 3 straipsnio matyti, jog iš paslaugų teikėjų reikalaujama saugoti tik tuos duomenis, kurie generuojami arba tvarkomi teikiant atitinkamas ryšių paslaugas. Tai yra tik glaudžiai su šių teikėjų vykdoma komercine veikla susiję duomenys.

- 83 Direktyva 2006/24 reglamentuojamos ir operacijos, kurios visiškai nesusijusios su galimu policijos ar teismų bendradarbiavimu baudžiamosios teisės srityje. Ja nesuderinama nei kompetentingų teisėsaugos valdžios institucijų prieiga prie duomenų, nei šių institucijų naudojimas arba keitimasis šiais duomenimis. Šie aspektai, patenkantys iš principo į ES sutarties VI antraštinės dalies taikymo sritį, neįtraukti į šios direktyvos nuostatas, kaip pirmiausia nurodyta jos 25 konstatuojamojoje dalyje ir 4 straipsnyje.
- 84 Iš to darytina išvada, kad materialinis Direktyvos 2006/24 turinys yra iš esmės susijęs su paslaugų teikėjų veikla atitinkamame vidaus rinkos sektoriuje ir neapima ES sutarties VI antraštinei daliai priskiriamos valstybės veiklos.
- 85 Iš materialinio turinio darytina išvada, kad Direktyva 2006/24 daugiausia susijusi su vidaus rinkos veikimu.
- 86 Prieštaraudama šiai išvadai Airija nurodo, kad minėtu sprendimu *Parlamentas prieš Tarybą ir Komisiją* Teisingumo Teismas panaikino 2004 m. gegužės 17 d. Tarybos sprendimą 2004/496/EB dėl Europos bendrijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų susitarimo dėl oro vežėjų PNR duomenų tvarkymo ir perdavimo Jungtinių Valstijų vidaus saugumo departamento Muitinių ir sienos apsaugos biurui sudarymo (OL L 183, 2004, p. 83; klaidų ištaisymas OL L 255, 2005, p. 168).
- 87 Minėto sprendimo *Parlamentas prieš Tarybą ir Komisiją* 68 punkte Teisingumo teismas nusprendė, kad šis susitarimas numato tą patį duomenų perdavimą kaip ir

2004 m. gegužės 14 d. Komisijos sprendimas 2004/535/EB dėl Jungtinių Amerikos Valstijų Muitinės ir pasienio apsaugos tarnybai perduodamų oro keleivių asmens duomenų, nurodytų Keleivio duomenų įrašė (Passenger Name Record), tinkamos apsaugos (OL L 235, p. 11).

88 Pastarasis sprendimas buvo skirtas keleivių duomenų perdavimui iš oro transporto vežėjų rezervavimo sistemų, esančių valstybėse narėse, Jungtinių Amerikos Valstijų Muitinės ir pasienio apsaugos tarnybai. Teisingumo Teismas konstatavo, kad šis sprendimas buvo skirtas duomenų tvarkymui, būtinam ne oro transporto vežėjams teikti paslaugas, bet visuomenės saugumui užtikrinti ir teisėsaugai. Minėto sprendimo *Parlamentas prieš Tarybą ir Komisiją* 57–59 punktuose Teisingumo Teismas nusprendė, kad tokiam duomenų tvarkymui taikoma Direktyvos 95/46 3 straipsnio 2 dalis, pagal kurią ši direktyva netaikoma, be kita ko, su visuomenės saugumu ir su valstybės veiksmais baudžiamosios teisės srityje susijusiam asmens duomenų tvarkymui. Todėl Teisingumo Teismas nusprendė, kad Sprendimas 2004/535 nepatenka į Direktyvos 95/43 taikymo sritį.

89 Kadangi Sprendime 2004/496 nurodytas susitarimas, kaip ir Sprendimas 2004/535, buvo skirtas į Direktyvos 95/46 taikymo sritį nepatenkančiam duomenų tvarkymui, Teisingumo Teismas nusprendė, jog Sprendimas 2004/496 negalėjo būti teisėtai priimtas EB 95 straipsnio pagrindu (minėto sprendimo *Parlamentas prieš Tarybą ir Komisiją* 68 ir 69 punktai).

90 Tačiau tokie motyvai negali būti taikomi Direktyvos 2006/24 atžvilgiu.

91 Kitaip nei Sprendimas 2004/496, kuris buvo susijęs su asmens duomenų perdavimu pagal visuomenės saugumui užtikrinti skirtą viešosios valdžios nustatytą tvarką,

Direktyva 2006/24 reglamentuoja paslaugų teikėjų veiklą vidaus rinkoje ir nereglamentuoja viešosios valdžios veiklos teisėsaugos tikslais.

- 92 Iš to darytina išvada, kad negalima pritarti Airijos argumentams, susijusiems su Sprendimo 2004/496 panaikinimu minėtu sprendimu *Parlamentas prieš Tarybą ir Komisiją*.
- 93 Atsižvelgiant į visus pirma nurodytus motyvus, reikia konstatuoti, kad Direktyva 2006/24 reikėjo priimti EB 95 straipsnio pagrindu.
- 94 Todėl šį ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 95 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Parlamentas ir Taryba reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Airija pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti. Remiantis to paties straipsnio 4 dalies pirmąja pastraipa, įstojusios į bylą šalys pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Airija padengia bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Ispanijos Karalystė, Nyderlandų Karalystė, Slovakijos Respublika, Europos Bendrijų Komisija ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas patys padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.